

Івахненко К.І., здобувачка вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Калюжний Р.А., д.ю.н., професор

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У ЗДІЙСНЕННІ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ПРАВА

У сучасному цифровому віці інформація стала необхідним керівним ресурсом у всіх сферах життя, і сфера права не є винятком. Роль інформації у здійсненні наукових досліджень у сфері права надзвичайно велика, оскільки доступ до різноманітних джерел та даних є вирішальним для формування об'єктивного уявлення про правову реальність. У даному контексті важливо розглянути різноманітні аспекти ролі інформації в наукових дослідженнях у сфері права, щоб визначити її значущість та вплив на розвиток правознавства.

Інформація, визначена як ключовий ресурс у сучасному суспільстві, виявляється не лише необхідним компонентом повсякденного життя, але і вирішальним фактором у наукових дослідженнях, зокрема в галузі права. Це особливо актуально в контексті викликів, що ставляться перед сучасною правовою наукою. Роль інформації в цьому контексті надто значуща та необхідна для глибокого розуміння та вивчення різноманітних правових аспектів [1].

У сфері права, інформаційне оточення відкриває широкі можливості для вчених та науковців. Доступ до різноманітних джерел і даних є ключовим для збагачення та поглиблення їхніх досліджень. Різноманіття інформаційних ресурсів, які включають у себе правові документи, акти, рішення судів, наукові публікації та статистичні дані, створює унікальну можливість для комплексного вивчення та аналізу правових явищ [2].

Інформація є каталізатором для інновацій та розвитку в галузі правознавства. Швидкий доступ до останніх досліджень та відомостей надає можливість науковцям оперативно використовувати передові методи та технології, що сприяє розвитку нових концепцій та теорій [3].

З глобалізацією інформаційного простору та інтернаціоналізацією правових відносин, доступність інформації з різних країн та юридичних систем стає ключовою для порівняльних досліджень та зрозуміння впливу міжнародного права. Це надає науковцям можливість глибше розглядати різноманітні аспекти юридичних норм, розуміти їхні взаємодії та відслідковувати тенденції у розвитку правових систем [4].

У підсумку, можна констатувати, що інформація відіграє центральну роль у здійсненні наукових досліджень у сфері права. Вона становить основу для ретельного аналізу, дозволяє науковцям використовувати

передові методи та технології, сприяє розвитку нових концепцій та теорій. Забезпечення доступу до різноманітної інформації є ключовим елементом формування наукового середовища, яке відповідає викликам сучасного світу та сприяє постійному розвитку правознавства. Розуміння і раціональне використання інформації стає невід'ємною частиною наукового процесу у галузі права, що відкриває нові перспективи для глибшого розуміння та вдосконалення правової дійсності.

Література

1. Білоусова Т. Основи наукових досліджень: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Кам'янець-Подільський держ. ун-т. Кам'янець-Подільський, 2004. 120 с.
2. Завальний А.М. Методологічні та теоретичні основи пізнання юридичних фактів: монографія. Київ: Вид-во Європ. ун-ту, 2011. 95 с.
3. Суворін О.В. Основи наукових досліджень та наукова інформація: навч. посібник. Східноукраїнський нац. унт ім. Володимира Даля. Технологічний ін-т. Луганськ, 2008. 129 с.
4. Кельман М.С. Юридична наука: проблеми методології: монографія. Львів. держ. ун-т внутр. справ. Тернопіль: Терно-граф, 2011. 492 с.

УДК 341.231.14 (075)(043.2)

Кабанець Є.М., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Ковальова О.В., д.ю.н., декан факультету № 1
Донецького державного університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ ПРАВ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ

24 лютого 2022 року розпочалося повномасштабне вторгнення росії на територію України, це день, який розділив життя українців на «До» та «Після». Вибухи, розгублені люди, паніка, сльози, страх. Тисячі хлопців і дівчат стали на захист своєї країни, навіть вперше тримаючи в руках зброю. Країна-агресор показала, що вона безпощадна і ігнорує всі принципи міжнародного гуманітарного права під час війни.

Міжнародне гуманітарне право (далі – МГП) можна умовно поділити на дві основні категорії: «Право Женеви» (комплекс норм зосереджений на захисті жертв збройних конфліктів та визначає зобов'язання сторін конфлікту, до нього належать Женевські конвенції та їх додаткові протоколи), «Право Гааги» (правила, які регулюють допустимі засоби та методи ведення бойових дій, тобто Гаазькі конвенції та інші норми, що стосуються ведення війни. Окремо виділяють «право Нью-Йорку», яке охоплює норми МГП, розроблені в рамках ООН.